

Semiška

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

1. Kdysi krásná, kdysi módní, kdysi nová
na smetišti polobotka semišová
v útrokách té semišky usadily se myšky
a ty myši v skrýši slyší divná slova
2. Kde je asi moje pravá kamarádka
proč jsem sama na smetišti zvaném skládka
snad se na mě nehněvá, že jsem na všechno levá
levá bota, která vzala život zkrátka
- R: Vzpomínáš, neříkej že ne,
jak jsme byly v Praze koupené
jak jsme pozdě k ránu chodívali z flámů
jak jsme byly v Poděbradech na dovolené
Vzpomínáš, neříkej že ne,
jak jsme byly v Praze koupené
jak jsme byly v gala a jak nám hudba hrála
jak jsme byly šťastně rozpoložené
3. Tak si zpívá polobotka neduživá
už je sivá, už si světa neužívá
s vyplazeným jazykem na smetišti velikém
stará bota, leklá bota, bota tklivá
4. Rozpadá se vlivem deště šněrovadlo
její srdce ale ještě neuvadlo
i když semiš plešatí chtělo by se plesati
myslí na bál, na procházku, na divadlo
- R: +
Neslyšíme na smetišti žádná slova
jelikož jsou velmi tichá - semišová